

ENG101 – evaluering, rapport

Kristin Killie, programsensor (30. november 2010)

1. Pensum

Pensum virker fornuftig ut fra at kurset har et kontrastivt perspektiv. Det virker også rimelig dimensjonert i forhold til studiepoengsuttellinga på kurset.

Det er litt uklart hvordan pensum fungerer i forhold til at man kan velge å spesialisere seg i enten RP eller GA. Skal alle studentene lese om begge aksentene, men spesialisere seg/være i stand til å transkribere i kun én av dem, eller skal studentene velge seg ut én aksent fra starten av og da kun lese de delene i læreboka/følge undervisninga som dreier seg om den ene aksenten? Hvordan foregår egentlig undervisninga når man tar for seg to aksenter?

Det er uklart hva som menes med formuleringa under *Læremiddelomtale* i emnebeskrivelsen. "Læremiddel" betyr vel lesestoff som gir tilgang til kunnskap/læring? Under *læremiddelomtale* i emnebeskrivelsen står det: "Pensum omfattar en presentasjon av engelsk uttale, og hovudelementane i dei delane av grammatikken som er nemnte under *Læringsutbyte/resultat*". Skal studentene gi en presentasjon av engelsk uttale, eller er det læreboka som gir en presentasjon? Skal det ikke gis en presentasjon om hovedelementene i grammatikken osv., eller innebærer formuleringa her at pensum omfatter en presentasjon – i læreboka – av hovedelementene i grammatikken?

Studieopplegg

Antall undervisningstimer synes å være godt tilpassa pensum og det faktum at det dreier seg om et 15 stp kurs.

Når det gjelder kvaliteten på – og innstillinga til – en stor del av engelskstudentene, er UiBs erfaringer sammenfallende med erfaringene vi har gjort oss ved UiT. Veldig mange tror engelsk er lett (noe de allerede "kan"), og at de dermed kan komme seg gjennom studiet og stå på eksamen uten problemer. Mange tror derfor også at emner i engelsk er noe de lett kan ta ved siden av andre fag uten at de trenger å bruke tid på engelskfaget i det hele tatt. De møter ikke opp til timene, og er det obligatoriske arbeidskrav, leverer de inn slurvete arbeid som de har produsert i løpet av kort tid og med minimal innsats. Mange av disse studentene møter ikke engang opp for å hente arbeidskravet etter at læreren har retta det.

I lys av disse erfaringene er det fornuftig å operere med frivillige innleveringer. De studentene som er motiverte for studiet, har da gode muligheter til å få feedback fra læreren, og læreren kan konsentrere seg om å hjelpe disse studentene istedenfor å bruke tid på halvhjertede innleveringer fra studenter som ikke er motivert til å lære. Dette vil gjøre studiet mer givende for de motiverte studentene, og også for læreren. Det er flott at UiB klarer å tilby de motiverte studentene å levere inn så mange som 13 innleveringer, på tross av det store studenttallet. Det er også veldig bra at det i ENG-101 tilbys dataøvelser

i begge disipliner som studentene kan arbeide med på egen hånd. Det at så mange benytter seg av dette tilbudet til tross for at det ikke er obligatorisk, viser at de opplever det som et meningsfylt tilbud.

Av studentevalueringene virker det som om undervisninga i fonologi fungerer veldig godt, men at grammatikkundervisninga fungerer mindre bra. Det kan virke som om foreleseren i grammatikk på grunn av sine undervisningsmetoder ikke når helt frem til studentene. Slike problemstillinger er ikke uvanlige på universitetene, men dette må eventuelt UiB selv finne løsninger på gjennom sine universitetspedagogiske tilbud.

Prøveordning/eksamen

Det virker hensiktsmessig å teste kunnskapene i ENG-101 i en skoleeksamen ettersom det som skal testes, er svært spesifikke kunnskaper og ferdigheter, med "fasitsvar".

2. Studie- og eksamenskrav og generelt om studentane sine prestasjoner

Den vedlagte eksamensoppgaven ser rimelig ut i forhold til de temaene som er angitt som hovedpunkter i emnet. Alle spørsmålene tar for seg problemer som det er rimelig å forvente at studentene skal kunne løse hvis de har lest pensum. Lengden på eksamen ser passe ut i forhold til stipulert tid.

Det står i faglærerens beskrivelse at strykprosenten for kurset normalt er 35, men utskrifta av resultatfordelinga for våren 2010 viser en strykprosent på 18. det er uklart hva dette spriket skyldes. Kanskje god undervisning?

Når det gjelder studentenes prestasjoner, ligger gjennomsnittskarakteren på D, ikke C, som man mener er hvor snittet skal ligge. Det er imidlertid ikke unormalt at snittet ligger på D i emner på universitetet, og i et emne der en så stor andel av studentene aldri møter til undervisning, kan en antagelig ikke forvente at snittet skal ligge særlig høyt. En mulig måte å få opp snittet på – og kunnskapene om engelsk – ville være å innføre obligatorisk oppmøte til undervisninga.

Hva angår karakterbruk på den aktuelle eksamenen våren 2010, er disse helt rimelige på bakgrunn av de oppgavene som ble sendt til meg. Jeg ville ha gitt nøyaktig samme karakter på alle oppgavene.

3. Vurderingsprosessen som blir nytta i studiet og praktiseringa av karakterskalaen A-F og ev. bestått/ikkje bestått

Det er ikke alle punktene i universitets- og høyskolelovens § 3-9 om eksamen og sensur som er like aktuelle for evalueringa av eksamensordninga for ENG101. De aktuelle kravene ENG101 må møte, står under punkt (1) og (6). For å ta sistnevnte punkt først, slås det her fast at vurderingsuttrykket som skal brukes, enten skal være bestått/ikke bestått eller ECTS-skalaen (A-F). ENG101 benytter seg av sistnevnte og møter dermed lovens krav.

Punkt (1) stiller følgende krav:

(1) Universiteter og høyskoler skal sørge for at kandidatenes kunnskaper og ferdigheter blir prøvet og vurdert på en upartisk og faglig betryggende måte. Vurderingen skal også sikre det faglige nivå ved vedkommende studium. Det skal være ekstern evaluering av vurderingen eller vurderingsordningene.

Her stilles det altså krav til upartiskhet. Det at UiB både bruker ekstern sensor på ENG101 og har ekstern vurdering av vurderingsordningene gjennom programsensorordninga, viser at kravet til upartiskhet tas alvorlig ved UiB .

Det stilles også krav til det faglige nivå på bedømminga. Dette nivået sikres gjennom sensorordninga. At hver oppgave vurderes av to personer med kompetanse innen engelsk lingvistikk, er en kvalitetsgaranti i seg selv. Ideelt sett burde det også foreligge sensorveiledninger der det gjøres klart for ekstern sensor hvilke temaer som har blitt vektlagt i kurset, og hvilke som er ansett for å være mindre viktige.

En måte å sikre den faglige kvaliteten på, og der engelskmiljøet ved UiB har noe å hente, er ved å utarbeide grundige læringsmål i emnebeskrivelsene (jf. bestemmelsene i *Nasjonalt kvalifikasjonsrammeverk*). Beskrivelsen som gis under *Læringsutbytte/resultat* i emnebeskrivelsen er ikke å anse som en beskrivelse av læringsutbytte, men som en generell beskrivelse av innholdet i kurset. Læringsutbytte/læringsmål skal spesifisere på en konkret og mest mulig presis måte hvilke aspekter ved faget studentene skal ha tilegna seg etter å ha tatt emnet. Disse skal oppgis i tre kategorier: kunnskaper, ferdigheter og generell kompetanse. Eksempler på formuleringer kan være:

- Studentene skal kunne beskrive det fonologiske systemet i aksenten Received Pronunciation eller General American.
- Studentene skal kunne transkribere tekst enten innenfor aksenten Received Pronunciation eller General American.
- Studentene skal ha kunnskap om hvilke prosesser som skjer ved uttalen av ord i sammenhengende tale, som assimilasjon, elisjon...(osv.)
- Studentene skal kjenne til de vanligste reglene for trykk, rytme og intonasjon i Received Pronunciation eller General American.

Nøyaktige beskrivelser av læringsmål er viktige for å klargjøre hva studentene skal lære. Undersøkelser har vist at studentene har god oversikt over pensum, men at de i liten grad får med seg hvilke kunnskaper det er meninga de skal sitte igjen med.

4. I kva grad har du som programsensor deltatt i drøftingar i fagmiljøet om struktur og innhald i studieprogrammet og om dei vurderingsmetodane som blir nytta

Jeg har ikke deltatt i drøftingar i fagmiljøet om struktur og innhald i studieprogrammet og om de vurderingsmetodene som blir benytta.

5. Ev. særlege forhold ved gjennomføringa av studieprogrammet i perioden

Jeg kjenner ikke til noen særlege forhold som kan nevnes her.

6. Rolla og oppgåvene som programsensor

Programsensorordninga synes å være et fornuftig tiltak. Det er viktig å få er eksternt blick på det man holder på med, og ordninga kan føre til fruktbar erfaringsutveksling mellom lærestedene.

Kristin Killie

Kristin Killie